

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

Emperyalizme ve kapitalizme
karşı savagmayı uygun gören
bir doktrini izleyen insanlarız.

SAVAS

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : 2 Sayı : 49 2 Kasım 1966 Fiyatı : 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni:

ATTİLÂ AŞUT

Sorumlu Yönetmen :
ERDOĞAN GÖNÜLLER

Yönetim Yeri :
Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3

Yazışma adresi :
P. K. 80 - TRABZON

Baskı : "Hâkimiyet", Basımevi

SOL'LA MÜCADELE, HALK'LA MÜCADELEDİR!

Emekçilerin ezildiği sömürücü bir düzende salyangoz kabuğuna
çekilip "tarafsızım, diyenler, halka ihanet içindedirler!"

SON iki yıl içinde, telâşlı bazı çevrelerin cankurtaran simidi gibi yapışıp tutundukları «Sol'la Mücadele» sloganı, artık tatsızlaşan bir kaba edebi yat halini almaya başlamıştır. Koparılan bu yagara ralar karşısında, «SOL» kavramına açıklık kazandırmak görevi, yine yurtsever toplumculara düşmektedir.

Başlangıçta «parlamento binası içindeki yer ifadesi» olarak siyasal edebiyata girmiş bulunan «SOL»; bugün sermayenin karşısında emeği, sermayecinin karşısına da emekçiyi savunmak anlamına gelmektedir. Bu bakımından, emekçi halkın mutluluğunu öngören bilimsel ve siyasal yöntemlerin tümü, «SOL» kavramının içine girmektedir.

«Sol'un karşıt kavramı «sağ»dır. Zaten sağ olmasayı sol da olmazdı. Şu halde «Sol'la Mücadele» söz konusu edildiği zaman, sağın giriştiği bir mücadeleyi anlamak gereklidir. Bu, serma-

yenin emeğe, sermayeci nin emekçiye karşı açtığı bir savaştır. Bu savaşın temel anlamı, Türk burjuazisinin Türk proletaryasına karşı sömürme ve sindirme girişimi dir.

Görülüyorki, «sol'la mücadele» demek, aynı zamanda bir «sınıf mücadeleri»dir! Ama ne garip tır ki, her çağda ve her yerde «sol'un mücadele» diye bilinen «sınıf mücadeleleri», Türkiye'de sağ'ın eseri olmaktadır. Ve yine çok gariptir ki, Türkiye'de «sınıf mücadele»ni kıskırtanlar «Yurdumuzda sınıf yoktur!» diye bağırmaktadırlar.

Türkiye'de sağ'ın arkasında yatan güç, emperyalizmden başkası değil. Emperyalizm ile anlaşık olmasından ötürü, komprador burjuazisi adı verilen bu yerli «sağ», emekçiden aldığı sömürü payının büyük kesimini yabancı ortağına bırakmaktadır. Bu bakımından da «sol'la mücadele», yerli kapitalizmin emperyalizm ile işbirliği anlamını içermektedir.

Ne diyor Büyük Ata türk:

«Memleketin dahilinde iktidara sahip olanlar gaflet ve dalâlet ve hattâ hıyanet içinde bulunabilirler. Hattâ bu iktidar sahipleri, şahsi menfaatlerini müstevlilerin siyasi emelleriyle birlestirebilirler.» Komprador burjuazisi, iktidarı etkisi altında tutuyor bugün. Onun içindir ki, bütün siyasal araçlar, emperyalizmin açık ve gizli araçları ile birlikte, Türk emekçisinin uyanışına ve mutluluğuna karşı seferber edilmiştir. Ve bunun içindir ki «sol'la mücadele», yerli sağ'ın olduğunu kadar, emperyalizmin de sloganı olmaktadır.

«Sol'la mücadele», halka ihanetin ta kendisi

dir! 1919 Kurtuluş Savaşında saray, mandaci burjuazi ile yanyana, emperyalizm ile birlikti. Kişiliğini kurtarmanın derdine düşen devlet, istilacıya hoş görünmek çarelerini arıyordu. Malından başka bir düşünce si olmamış burjuazi ise istilacı düşmanı (davet sembolü olarak) tuz ekmekle karşılıyordu. Bu günkü durum, o günkünden farklı değildir.

Bugün «tehlike»nin kendisi ile birleşen burjuazi, «tehlike»yi bir «kurtarıcı» gibi gösterip, onu halka sevdirmeye çabası içindedir. Yürüttülen bu yoğun ve sistemli propaganda ortamında emekçi halkımız, mandayı kabule razı bir duruma getirilmek üzeredir.

Emperyalizm devi, yerli burjuazi ile Türk halkını tarih sahnesinden silmeye çalışırken, Türk okumuşu, bir salyangoz yumuşaklığını içinde tarafsızlık kabuğuna nasıl çökürebilir? Hem de, tarafsız olmaları gereken bütün kurum ve kuruluşların «Sol'la Mücadele»ye aktif bir biçimde katıldıkları sırada!..

Bugün ulusal bilinc deniek, sınıf bilinci de-

(Sonu 2. de)

TÜM
SUNU
Bana susacaksın diyen deyyuslar
Sanmasınlar beni ki ben susarım,
Ben zulumu nerde görsem, orada
Ağzının ta ortasına kusarım!

ÂŞIK İHSANİ

Pipe-Line Grevi Neden Yapıldı?

CAĞIMIZIN en önemli servetlerinden PETROL, bugün yurdumuzun çeşitli yerlerinde, özellikle Doğu bölgesinde çıkmaktadır. Petrol, günümüzde zengin, kapitalist, yani sermayeci; emperialist, sömürücü milletlerin birbirleri ile savaşmalarına ve çekişmelerine sebep olan başlıca metalardandır. Memleketimizde de petrol bulunması ile bu ülkeler, Türkiye'nin başına daha büyük bir iştihâ ile üşümüşlerdir.

Doğu'da başlıca Raman, Garzan ve Şelmo'da çıkan petrol, Siirt'in Batman ilçesindeki rafineride temizlenmektedir. Dünyanın petrol bulunan birçok ülkelerinde olduğu gibi, bizde de petrolün Batman'dan deniz kenarındaki İskenderun'a ucuz nakli için, Pipe-Line adı verilen bir boru hattı yapılmaktadır. Bu hattın yapılmasını, bir Fransız - İtalyan ortaklılığı üzerine almıştır. «Joint Venture Interpose Techint» adını taşıyan bu şirket, Orta - Doğu'nun birçok Arap Krallık ve Şeyhliklerinde boru döge miş bulunmaktadır. Bu sebeple, o ülkelerde edindiği kanunsuzluk alışkanlıklarını yurdumuzda da sürdürmek istemiştir.

Zaman - zaman 3 bin işçinin çalıştığı işyeri, 8 ay süreyle Türkiye Cumhuriyeti kanunlarından kaçak çalışmıştır. Fransız ve İtalyan yabancı sermayecilerinin özellikle bu 8 ay içindeki kanunsuzluklarında, Türkiye Cumhuriyeti yöneticilerinin de sorumluluk yaptığı bulunduğu, yine bizzat T.C.'nin bir «Devlet Raporu»nda belirtilmiş; bu konularda şimdije dek kovuşturma yapılmış gibi, herhangi bir açıklama ile kamu oyna bilgi verilmemiştir.

Hatay, Gaziantep, Urfa, Adıyaman, Diyarba-

kır, Maraş ve Siirt illeri ne yayılan işyerinde çok ağır şartlarla çalışan 60 kadar da yabancı bulunmaktadır. Türk işçileri 50 - 55 derece sıcak altında, 40 derece hararetteki suyu içerek, doktorsuz ve en basit insanlık haklarından yoksun çalışırken, yabancılar buzlu suları ve içkileri içmekte, ayrıca Türk işçilerinden on kat daha fazla ücret almaktaydalar.

İşçi sınıfı, bir ulusun özü, en su katılmamış un surudur. Uluşal dâvaların asıl sahibi de zenginlerden, ağalardan, hattâ varlıklı okumuşlardan önce İŞÇİ SINIFI'dır. Çıkarları yabancılarla bağlı olup bunlarla işbirliği yapan Jara KOMPRADOR denmektedir. İthalatçı, ihracatçı dış ticaret erbabı, dışardan getirdikleri parçaları burada birbirine takıp, «Yerli Sanayi» diye halka satan Montaj Sanayii erbabı, onların destekçisi para babaları Bankerler, yabancı burjuvazi ile her alanda içili - dişli olmakta, sonra da «milliyetçilik»ten dem vurmaktadırlar! Oysa asıl milliyetçiler, T.C. kanunlarını yabancılarla tanıtmak ve onları bu kanunlar önünde direğe getirmek için her vesile ile öteden beri mücadele eden Türk işçileridir. Bu nı, kendi gizli çıkarları nı örtmek için Türk iş-

çisine iftira etmeye yetenelerle, zenginleri, işçi sınıfına karşı baskularını daha da artırmaya teşvik edenlere bildirmek isteriz.

YİS (Yapı İşçileri Sendikası), Pipe - Line grevi dolayısıyla güneyde «millî bir kanun mücadelesi» vermiş, bütün milliyetçi güçlerin desteklediği bu savaştan zaferle çıktıktır.

YİS, büyük zaferden sonra teşkilâtına gönderdiği bir genelge ile olayı şöyle anlatmaktadır:

«Atatürk, Kurtuluş Savaşından sonra «Şimdi kazandığımız siyasi bağımsızlığı iktisadi bağımsızlık ile tamamlayacağız» demişti. Biz de bu na uygun olarak, «Kuvayı Milliye devam ediyor» diyoruz.

Bütün arkadaşlarımıza bilmesini istediğimiz bir husus, Fransız ve İtalyan'lara karşı yapılan bu grevinde, daha önce «Lummus» işvereni Amerikalılara karşı başarılı olan gibi, AÇ GREV olarak yapıldığıdır. Sendikamız bu grevde de arkadaşları miza herhangi bir vaatte bulunmamış ve grev boyunca işçilere maddi dağıtım yapamamıştır. Bu, tipki Kuvayı Milliyecilik te olduğu gibi, bir feda kârlık ve feragat grevi olmuştur. Arkadaşlarımız, bu grevdeki tutumlarıyla da, Kurtuluş Savaşı Kuvayı Milliyecilerinin torunları olarak, onların fedakârlık ahlâkına sahip olduklarını ispat etmişlerdir.

İktidarda bulunan hükümetin tutumu, grev olayında açıkça menfi olmuştur. Bu tutum, Yapı İşçileri Sendikası Yöneticileri için hiç teşşücte değildir. Çünkü iktidarda, özel teşebbüsten yana olan A.P. bulunmak tadır. Bu partinin iktidar daki Hükümet mensubu bir Bakanı, tüccarları ve

sanayicileri, işçilere karşı açıkça kıskırtmış, özel teşebbüsten yana olduğu ortaya koymuştur. İş veren yabancı şirket bir özel teşebbüs olduğu gibi, Hükümet de özel teşebbüs olmaktan başka, yabancı sermayenin Türkiye'de daha çok yerleşmesi taraftarıdır. Kısaca Hükümet, işçiyi tutmayan, işveren tutan bir hükümettir. Yapı İşçileri Sendikasının yöneticilerinin, Hükümetin patronu tutan davranışına şaşması, bu gerçeklerin bilinmesinden ileri gelmektedir.

Grev sırasında Urfa Valiliğinde Anayasa üç saat açıkça çiğnenmiş, vatandaşlara eziyet edilmiş angarya yaptırılmak istenmiştir. Türk - İş, bünyesindeki Amerikan malyalı sarı sendika tarafından aldatılmış, gerçekle dayanmayan bildiri yayımlanmıştır. Grevden hiç bahsetmeyen T.R.T., böyle bir bildiri yi kelimesi kelimesine yayımlamayı bir görev saymıştır.»

YİS'in büyük mücadele sonunda yabancı işveren, T.C. kanunlarını resmen tanımış, işverenin sömürgesi davranışları mahkûm edilmiş, insanca çalışma şartları garanti altına alınmıştır.

Büyük zafer, Yapı İşçisi kardeşlerimize kutlu olsun!

**Sol'la Mücadele,
Halk'la Mücadeledir!**

(Başı 1. de)
mektr. Okumuş olmak, aydın olmak için yeterli değildir. Aydın olmanın koşulu, Türk Ulusu demek olan Türk emekçisi nin yanında, «sol'la mücadele»nın hedefi olmalıdır! Artık saflar iyice beli olmuştur: Ya Türk emekçi sınıfından yanınız, ya da emperializmden yana...

Emekçilerin ezildiği bir düzende «tarafsız» olmak, halka karşı olmaktır. Bu ihanet kepazeliğine artık son vermenin zamanı gelmedi mi?